

orlovsregler blev strammet, som vi drøftede det i går. I øvrigt var det ikke svært at komme igennem med, for her havde regeringen faktisk erkendt problemerne, og mange af de gode forslag, bl.a. nedsættelsen af orlovssatserne og begrænsningen af orlovsperioderne, kom fra regeringen selv. Og det skal man ikke have utak for, for sen erkendelse er trods alt bedre end ingen erkendelse.

Men vi skal videre. I disse dage venter flaskehalsproblemerne lige om hjørnet, og vores strukturer på arbejdsmarkedet er hverken fleksible eller logiske. Det påpeges fra flere kyndiges side. Det Konservative Folkeparti håber, dette første skridt i finanslovaftalen kun er første skridt, og at vi kan komme videre. Det er nødvendigt at tage mere gennemgribende fat om hele vores dagpengesystem; Det Konservative Folkeparti er klar til disse forhandlinger, og vi vil gerne opfordre regeringen til også at få taget fat.

Allerede i foråret 1994 fremlagde Det Konservative Folkeparti vores tanker i et oplæg, »Vækst og velstand«. De står til fri afbenyttelse, men naturligvis lytter Det Konservative Folkeparti også gerne til andre gode forslag, der kan have samme gode virkning.

Orlovsordningerne blev begrænset, men det kan alligevel ikke udelukkes, at der bliver tale om behov for yderligere stramning. Det kan selvfølgelig kun finde sted efter aftale, men også her vil man hos Det Konservative Folkeparti møde en åben dør.

Vi måtte opgive at få rørt ved andet end nogle småting i regeringens skattereform vedrørende erhvervslivet. Aktieavancebeskatning og andre straffeekspeditioner imod aktive investeringer i danske virksomheder får desværre lov til at stå lidt endnu, men vi fik til gengæld taget fat på en anden hjertesag, nemlig den samlede lempelse på 750 mio. kr. i afgifter af arv og gave, herunder virksomheders generationsskifte, hvor vi på 1 år har reduceret den samlede arve-, gave- og generationsskifteafgift til staten med en tredjedel. 30 pct.s nedsættelse, det er en post, som kan mærkes.

Som jeg nævnte i går under debatten om ændringsforslagene, er der også sket en ændring på området vedrørende forskningsudgifter, der forhåbentlig kan få mere vidtrækkende konsekvenser, og som slår fast, at skattefradrag er noget, vi kan bruge i denne her sammenhæng.

I går vedtog vi nogle stærkt tiltrængte ændringsforslag inden for social- og sundhedsom-

rådet. Også her var der tale om mindre skridt, men dog skridt i den rigtige retning; skridtene pegede fremad. At vores sundhedsvæsen skal fungere og fungere uden væsentlige ventetider, er et ønske, vi alle deler. Derfor er det vigtigt, at vi alle er åbne over for forsøg med nye styringsmetoder i sundhedsvæsenet. Fra konservativ side lægger vi særlig stor vægt på den del af vores aftale, der vedrører ledelses- og overenskomst-systemerne.

På socialområdet har vi vedtaget nogle mindre justeringer, bl.a. på kontanthjælpsområdet, hvilket også var på høje tid. Til gengæld er det en klar konservativ opfattelse, at der også her er behov for noget mere, og at der snart må tages fat på en egentlig socialreform. De danske socialsystemer er blevet udviklede, de er blevet uforståelige, og de er blevet dyre. Det kan ikke blive sådan ved ret meget længere. Vi ved jo godt alle sammen, hvordan det opstår. Så snart man rører ved et lille hjørne, ja, så finder formiddagspressen et eller andet særligt tilfælde frem, og så hævder man, at enhver ændring af vores regler vil gøre denne – navngivne – person og underforstået formentlig mange andre personer til absolut sociale tabere i det danske samfund, at det er lige lukt ud i rendestenen, hvis vi piller ved så meget som et komma i lovgivningen!

Vi har behov for en åben og fordomsfri debat om fremtidens sociallovgivning, og det er der taget lidt fat på med Socialkommissionens rapport. Vi er ikke enige i alle konklusionerne, men vi er enige i, at man skal have en revision sat i gang. Vi må i det danske samfund erkende, at vi ikke fortsat kan lade alle betale til alle. Hvis vi skal have styr på økonomien, hvis vi skal have styr på velfærden, og hvis vi igen skal på førstepladsen i Europa, er vi nødt til at revidere vores hidtidige praksis og koncentrere os om de steder, hvor der er hjælp behov.

Også her tilbyder Det Konservative Folkeparti et sagligt medspil. Vi mangler bare nogle at spille med. Andre partier i Folketinget, der ikke er bange for at tage fat, og som normalt ikke er bange for at tage fat også om ømme tæer, efterlyses af Det Konservative Folkeparti til denne store opgave.

Vi kunne desværre ikke få regeringen med til at genetablere folkepensionens grundbeløb. Det beklager vi. Til gengæld hilser vi velkommen, at vi over satspuljeforliget fik nogle forbedringer igennem, der trods alt er et plaster på såret for nogle af pensionisterne.